

12 Iulie

Duminica a VI-a după Cincizecime. A slăbănogului din Capernaum.

Sfinții martiri Proclu și Ilarie

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...

Preotul: Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.
Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeu mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii

noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele,

lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuți, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari

greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurăările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea

neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, într-o mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi într-o desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **Cu** pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 5

**Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 1. **M**ărturisiți-vă Domnului că este bun, că în
veac este mila Lui.*

**Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 2. **T**oate neamurile m-au împresurat, și întru
numele Domnului le-am înfrânt.*

**Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 3. **N**u voi muri, ci voi fi viu, și voi spune
lucrurile Domnului.*

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii,
aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul
s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

**Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă;
binecuvântat este cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Troparul Învierii, glas 5

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Spiritul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L laudăm credincioșii și să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru mărită învierea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul Sfinților martiri, glas 4

Martirii Tăi, Doamne, Proclu și Ilarie, întru nevoințele lor, cununile nesticăciunii au câștigat de la Tine, Dumnezeuul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori i-au învins; înfrânt-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei, al învierii, glas 4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu

întropându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea de voie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne ale glasului 5

Crucea Domnului să o lăudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim și Învierea Lui să o preamărim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și tăria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 5

Doamne, după Învierea Ta cea de a treia zi și după închinarea Apostolilor, Petru a grăit către

Tine: Femeile au avut îndrazneală, iar eu m-am temut. Tâlharul Te numea Dumnezeu, iar eu m-am lepădat de Tine. Oare, mă vei mai mai chema acum ucenic? Sau mă vei mai face iarăși vânător al adâncului? Ci primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit călcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns, o Milostive! Și îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă și au vestit Apostolilor Învierea. Preaînălțate Mântuitoarele, pe care Te laudă Îngerii, binecuvântate, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Mireasă neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, care întristarea Evei în bucurie ai schimbat-o, lăudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul lăudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Ipacoii glasului 5

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea Mironosițele, și prin dumnezeiasca sculare luminându-și sufletele, Apostolilor grăiau:

Binevestiți între neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și ne dăruiește nouă mare milă.

Antifoanele glasului 5

Antifonul I

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu: Mântuiește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute, că însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat unul din Treime.

Antifonul II

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, asupra-mi întinzându-se, de toată înșelăciunea să mă păzească.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt, teologhisind, să-I zicem: Tu ești Dumnezeu, viață, iubire, lumină, minte; Tu ești bunătate, Tu împărățești în veci.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalț.

În caza lui David cele înfricoșătoare se săvârșesc, că acolo este foc, care arde tot gândul cel rușinos.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este vrednicia cea începătoare de viață, din Care tot ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

Preotul: **În**țelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 5

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Stih: Mărturisi-mă-voi ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile tale.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 5

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a VI-a, a Învierii. Evanghelia după Luca (24, 36-53)

În vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus a stat în mijlocul discipolilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd un spirit. Și Isus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inimile voastre? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că spiritul nu are carne și oase precum Mă vedeți pe Mine că am. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Sale. Deci, încă necrezând ei de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Apoi le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în profeți și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să

priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi și să se propovăduiască în numele Său pocăința, spre iertarea păcatelor, la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; însă voi să ședeți în cetatea Ierusalimului până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat. Și, pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,

și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de
Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor
noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila
ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge
fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai
înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare
milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale sfinților martiri Proclu și Ilarie și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 5, din Octoih

Canonul Crucii și Învierii, din Octoih

**Canonul Născătoarei de Dumnezeu,
Octoih**

**Canonul Sfinților martiri, din Minei, glas
4.**

**Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas
4**

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 5

Irmos:

Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfârâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

Adunarea iudeilor, cea roditoare de spini, nepăstrând dragoste de maică spre Tine, Făcătorule de bine Hristoase, cu spini Te-a încununat pe Tine, Cel ce ai dezlegat pe începătorul neamului de pedeapsa spinului.

Ridicatu-m-ai pe mine cel căzut în groapă, plecându-Te fără cadere, Dătătorule de viață, și stricăciunea mea cea rău pătimitoare luând-o asupra Ta fără ispitire, Hristoase, cu mirul dumnezeieștii Ființe m-ai înmiresmat.

A Născătoarei

Dezlegatu-s-a blestemul, întristarea a încetat, că cea binecuvântată și cu daruri dăruită, credincioșilor bucurie a răsărit, aducând pe Hristos ca pe o floare, binecuvântare tuturor marginilor.

Canonul Crucii și Învierii

Celui ce S-a pironit pe Cruce de voie cu trupul și din osânda cea de demult pe cel căzut prin lemn l-a eliberat, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a preamărit.

Lui Hristos cel mort, Care a înviat din mormânt și pe cel căzut împreună I-a sculat și l-a împodobit cu împreună șederea cea părintească, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe Lumina care S-a sălășluit întru tine, Preacurată, și a luminat lumea cu razele Dumnezeirii, pe Hristos roagă-L să lumineze pe toți cei ce te laudă pe tine, Maică și Fecioară.

Cea înfrumusețată cu podoaba faptelor bune, ceea ce ești cu daruri dăruită, pe bună-cuviința cea de podoabă făcătoare, prin strălucirea Spiritului ai primit-o, Preacurată, pe Cel ce pe toate le-a împodobit.

Canonul Sfinților martiri

Vitejilor nevoitori, ca unii ce sunteți dimpreună cu Dumnezeu, și pururea vă luminați cu dumnezeieștile raze, luminați sufletul meu celui ce cânt cu umilința inimii chinuirea voastră cea purtătoare de lumină și cinstită, fericților.

Întraripatu-v-a pe voi dragostea cea cerească, pentru aceea toate cele veselitoare ale

vieții le-ați socotit ca niște gunoaie pătimitorilor, îndumnezeindu-vă cu plecările cele către Dumnezeu, și smerind toată puterea celor fără de Dumnezeu.

Aprinzându-vă de focul stăpânirii celei dumnezeiești a Treimii, ați stins focul necredinței cu curgerile sângiurilor voastre înțelepților. Drept aceea cu ploile cele curate ale tămăduirilor, spălați întinarea patimilor noastre.

Căutând Martirilor viața cea fără întristare, mărirea cea cerească, desfătarea raiului, lumina cea înțelegătoare, bucuria cea veselitoare, ați răbdat întreitele valuri ale chinurilor cu cuget vitejesc.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cetele cele cerești s-au uimit de răbdarea voastră înțelepților Martiri, căci cu bucurie ați răbdat cu cuget vitejesc chinurile trupului, și muncile cele de multe feluri, sfărâmând răutatea vrăjmașului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat a scuturat otrava de la urechile strămoașei Eva, Gavriil glăsuindu-ți ție

Stăpână: Bucură-te; că numai tu ai născut mai presus de gând și de cuvânt pe pierzătorul răutății șarpelui.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 5

Irmos:

Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neșinut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni.

Fiere cu adevărat Ți-au adus cei ce au băut apă din piatră, Ție, Celui ce ai făcut minuni în pustiu, Hristoase, și oțet în loc de mană, pentru facerea de bine, Ți-au adus ca răsplată fiii cei nerecunoscători ai lui Israel.

Cei ocrotiți de demult prin nor luminos, pe Hristos-Viața în mormânt L-au pus; dar cu a Sa putere înviind, tuturor credincioșilor a dăruit

strălucirea Spiritului, Care în taină umbrește de sus.

A Născătoarei

Tu, fără împreunare te-ai făcut Maică a lui Dumnezeu, a Celui ce a strălucit din Tatăl cel nesticăcios, fără dureri de maică; pentru aceasta, cu dreaptă credință te propovăduim pe tine Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut pe Cuvântul întrupat.

Canonul Crucii și Învierii

Înviat-ai din mormânt, Hristoase, mântuind din stricăciunea morții pe cei ce laudă răstignirea Ta cea de voie, Dătătorule de viață.

Mironosițele se grăbeau să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase, și, neaflându-l, s-au întors, lăudând învierea Ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scară pe care S-a coborât la noi Cel preainalt, ca să îndrepte firea cea stricată, tu, cea prealumina cinstită de toți, acum ai fost văzută; că prin tine a binevoit Cel preabun să împreună-viețuiască cu lumea.

Taina cea de demult mai înainte hotărâtă, Fecioară, și mai înainte de veci cunoscută de Dumnezeu, Cel ce cunoaște toate, acum, în anii de pe urmă, s-a arătat luând sfârșit în pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul sfinților martiri

Cu înțelepciunea cuvintelor dumnezeiește ai înfruntat pe cei neînțelepți, și cu puterea Spiritului ai răbdător zdruncinările trupului, Procle preafericite, Martire de Dumnezeu insuflate.

După ce ai fost spânzurat, a poruncit cel fără de minte să te sfâșie cu cruzime, pe tine cel ce aveai întinși ochii sufletului către Dumnezeu, și te împodobea cu răbdarea ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Întărindu-te cu Darul cel dumnezeiesc, bărbătește ai răbdător zdruncinarea mădulelor, preaînțelepte, și cu sângele tău Procle, ai stins focul necredinței.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Deșteargă Fecioară legătura răutăților mele, legându-mă într-o dragostea Cuvântului,

Celui ce S-a născut din tine Preacurată, și mă mântuiește Stăpână cu rugăciunile tale.

Cântarea a III-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: **Iară** și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Apără,** mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Pe** preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ție, Doamne.**

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfinților martiri, glas 4

Pățimirea cea cinstită a lui Proclu și Ilarie, a strălucit ca o stea de dimineață, luminând înaintea noastră cu strălucirile minunilor. Pentru aceasta prăznuim pomenirea voastră martirilor, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna Sfinților Martiri, glas 1

Toți credincioșii dintr-un glas să cinstim pe Ilarie, și pe măritul Proclu, care s-au nevoit tare, și au surpat pe vrăjmașul, mărint pe Hristos. Că aceștia cu minunile alungă întunericul patimilor, luminând pe cei ce cu credință se apropie de dânșii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei de Dumnezeu, glas 1

Întru ispite de multe feluri de nevoi ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți am căzut, și de furtuna păcatelor mele celor fără număr fiind ținut Preacurată; ca și către o caldă folositoare și acoperământ și liman al meu, alerg la bunătatea ta. Pentru aceea Preacurată roagă, pe Cel ce S-a întrupat mai presus de fire dintru tine pentru toți robii tăi, cei ce te lăudăm pe tine neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, iertare de păcate să dăruiască, celor ce ne închinăm cu credință nașterii tale.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Deșertarea Ta cea dumnezeiască, Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit ca să mântuiești pe unșii Tăi.

Apele cele prea amare de la Mera prin lemn le-ai îndulcit, Bunule, ca într-o icoană mai înainte închipuind preacurată Crucea Ta, care a omorât gustarea cea cu păcat.

Cruce pentru lemnul cunoștinței și fiere pentru mâncarea cea dulce ai primit, Mântuitorul meu; iar pentru stricăciunea morții, sângele Tău cel dumnezeiesc Ți-ai vărsat.

A Născătoarei

Afară de împreunare ai zămislit în pânțele fără stricăciune și mai înainte de dureri ai născut, și după naștere fecioară te-ai păstrat, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Canonul Crucii și Învierii

Când s-a înfipt Crucea pe pământ, în locul Căpățânii s-au sfărâmat încuietorile, iar portarii cei veșnici strigau și ei: Mărire puterii Tale, Doamne!

Când S-a coborât Mântuitorul la cei legați ca un mort, a înviat împreună cu Dânsul pe morții cei din veac care strigau: Mărire puterii Tale, Doamne!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cu inima, cu mintea, cu sufletul și cu gura mărturisindu-te pe tine, cu toată credința, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat Curată,

roadă de mântuire dobândesc și mă mântuiesc cu rugăciunile tale, Fecioară.

Cel ce a zidit toate din ce n-a fost, din tine, Curată, a Se zidi a binevoit, ca un făcător de bine, spre mântuirea celor ce te laudă cu credință și cu dragoste, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul sfinților martiri

Următ-a cuvintelor adevărarea lucrului Procle, căci sorbitorul de sânge se oprea a merge înainte, până ce a mărturisit pe Hristos a fi însuși Domnul și Dumnezeuul tuturor Cel preabun.

Fiind întins, și pe lemn cu curele legat, și în multe chipuri cu munci chinuit, Martire, nu ai dat cinste dumnezeilor celor fără de suflet, întărindu-te aieva în Domnul Dumnezeuul tău.

Cu îndrăzneală nebiruită, și cu cuget viteaz ai stat înaintea divanurilor Martire Procle, propovăduind cu glas mare întruparea Mântuitorului nostru Celui ce S-a smerit pe Sine până la chip de rob.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Gonaciul cel obraznic, a arătat asupra sfinților tot felul de munci, și moartea cea silnică. Iar văzându-i neîngroziți s-a înspăimântat, și cunoscându-și micșorimea sa a înnebunit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Milostivindu-te Cuvinte către zidirea mâinilor Tale, care era sfărâmată pentru călcarea poruncii, Te-ai sălășluit în pânțele neispitit de bărbat, și ai ieșit în două ființe înnoind căile nestricăciunii, celor ce Te știu pe Tine.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Sfatul cel neînțeleș și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 5

Irmos:

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Ia Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează

sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat.

Domnul măririi, în chip de nemărire lipindu-se de cinstire, pe lemn, de voie a fost spânzurat, purtând grijă în chip negrăit de mărirea mea cea dumnezeiască.

Tu m-ai îmbrăcat întru nesticăciune, Hristoase, gustând cu trupul stricăciunea morții fără de stricăciune și răsărind din mormânt a treia zi.

A Născătoarei

Născând tu nouă, fără de sămânță, pe Hristos, dreptatea și mântuirea, Născătoare de Dumnezeu, ai eliberat din blestem firea strămoșului.

Canonul Crucii și Învierii

Întinsu-Ți-ai mâinile pe lemn, Mântuitorul nostru, pe toți chemându-i la Tine însuși, ca un Iubitor de oameni.

Prădat-ai iadul cu îngroparea Ta, Mântuitorul nostru, și cu învierea Ta, de bucurie toate le-ai umplut.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Toți profeții te-au vestit mai înainte în chip lămurit pe tine, care aveai să fii Maică a lui Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare preacinstită, că singură te-ai aflat, Curată, cu totul fără prihană.

Nor luminos al apei celei vii te cunoaștem pe tine, cinstită, care ai plouat nouă, celor deznădăjduiți, pe Hristos, ploaia nestrăcaciunii.

Canonul sfinților martiri

Tu Doamne ești putere martirilor și întărire, Tu sfinte ești zid nemișcat sfinților, care se nevoiesc cu osârdie.

Cu dragoste dumnezeiască înfierbântându-ți-se sufletul sufereai arzându-te cu făclii Procle, preafericite, vrednicule de laudă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Numai de focul cel veșnic mă tem, strigai
Martire Procle, arzându-te din porunca
tiranului, și de voie omorându-te.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cine poate să tâlcuiască taina ta, o
Stăpână Născătoare de Dumnezeu? Căci negrăit
ai întrupat pe Ziditorul tuturor.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască
mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai
avut în pânțece pe Dumnezeu cel peste toate și ai
născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești
mântuire tuturor celor ce te laudă.

Canonul Învierii
Cântarea VI, glas 5
Irmos:

Marea patimilor cea sălbătică de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat.

În stricăciune a alunecat începătorul neamului, Stăpâne Hristoase, mâncarea neascultării gustând, și la viață a fost ridicat prin patima Ta.

Coborâtu-Te-ai la iad, Stăpâne Hristoase, Cel ce ești Viața, și stricăciune stricătorului făcându-Te, prin stricăciune ai izvorât învierea.

A Născătoarei

Fecioară ai născut, și după naștere ai rămas curată, pe mâini purtând pe Cel ce poartă toate, ca una care ești cu adevărat Fecioară și Maică.

Canonul Crucii și Învierii

Întinsu-Ți-ai palmele Tale, adunând rândurile neamurilor celor ce stăteau departe de Tine, Hristoase Dumnezeuul nostru, cu Crucea Ta cea de viață purtătoare, ca un iubitor de oameni.

Prădat-ai moartea și porțile iadului le-ai sfărâmat; iar Adam cel legat fiind dezlegat, a strigat Ție: Dreapta Ta, Doamne, m-a mântuit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pricinuatorul a toate și Care dă tuturor ființă, întrupându-Se ca noi, ca pe o pricină te-a avut pe tine, Maică dumnezeiască, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Izvor de vindecări, de suflete hrănitor, izvorând celor ce aleargă cu credință la acoperământul tău cel ales, Stăpână, te știm pe tine, cea cu totul iară prihană.

Canonul sfinților martiri

Nici focul, nici bătăile, nici fiarele, nici ispita morții n-au putut să vă despartă pe voi vitejilor de dragostea lui Dumnezeu, cea curată și fără prihană.

Vitejia martirilor cea până la sânge, cu adevărat nu este supusă legilor celor de laudă, numai însuși Domnul Cel ce îi preamărește pe ei i-a preamărit precum a voit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Trecând noianul chinurilor celor cumplite, cu bună plutire v-ați liniștit către limanul cel dumnezeiesc al veșnicei desfătări întru Hristos, purtătorilor de chinuri Martiri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iată Fecioara, strigă odinioară Isaia, a născut pe Îngerul Sfatului Celui Mare, pe Emanuel Dumnezeu și Domnul, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărink pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

La iad Te-ai coborât, Mântuitorul meu, și porțile zdrobindu-le, ca un Atotputernic, pe cei morți ca un Ziditor împreună i-ai înviat; și boldul morții, Hristoase, l-ai frânt, și Adam din blestem a fost mântuit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, toți ne rugăm Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne!

Icosul Învierii

Auzind femeile graiurile îngerului, au încetat tânguirea, vesele făcându-se și, cutremurându-se, au văzut Învierea. Și iată,

Hristos S-a apropiat de ele, zicând: „Bucurați-vă! Îndrăzniți, Eu am biruit lumea și pe cei legați i-am eliberat. Deci, grăbiți-vă către Ucenici, vestindu-le că voi merge mai înainte de voi în Galileea, ca să propovăduiesc“. Pentru aceasta, toți grăim Ție: Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

Sinaxar

În această lună, în ziua a doisprezecea, pomenirea Sfinților Mucenici Proclu și Ilarie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, îndură-Te și ne mântuiește pe noi, Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 5

Irmos:

Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cu trupul înfășurându-Te, ca o momeală în undiță, cu puterea Ta cea dumnezeiască pe șarpe jos l-ai tras, scoțând pe cei ce strigă: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Cel ce a înființat alcătuirea cea nemăsurată a pământului în groapă a fost acoperit cu trupul, Cel neîncăput, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

A Născătoarei

Un Ipostas în două firi ai născut, ceea ce ești cu totul fără prihană, pe Dumnezeu întrupat. Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul Crucii și Învierii

Cel ce prin lemnul Crucii ai risipit înșelăciunea idolilor, binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce ai înviat din morți și pe cei din iad împreună i-ai sculat, binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel nemărginit, rămânând neschimbat, cu trupul după ipostas S-a unit, ca un îndurat, întru tine, Preasfântă, Cel Unul binecuvântat.

Mireasă cu totul fără prihană și scaun al Făcătorului tău, cu un glas te mărim, Născătoare de Dumnezeu Stăpână; Acestuia toți îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul sfinților martiri

Pentru dragostea Cuvântului Celui ce S-a întrupat, dându-vă martirilor trupurile la chinuri, după dreptate ați primit de la Dânsul cununa dreptății.

Cu lumină dumnezeiască fiind luminați la cuget, prin credință ați trecut întunericul muncilor, prealăudaților, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Curs-a dumnezeiasca apă prin cuvintele cele curgătoare de miere din buzele tale, preafericite Procle, care adapă pe cei ce cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ilarie întărindu-ți cugetul cu dumnezeiasca putere, ai răbdat feluri de chinuri amare strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca una ce ești mai sfântă decât toate zidirile, Fecioară Preacurată, ai născut pe Ziditorul și Domnul, Fecioară neîntinată, binecuvântată Maică pururea mărită.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 5**

Irmos:

În cuptor tinerii, împletind horă a întregii lumi, cântau Ție, Făcătorului a toate: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Tu pentru paharul cel de voie al mântuitoarei patimi Te-ai rugat, ca și cum ar fi fost fără de voie; că două voințe, potrivite celor două firi, porți în veci, Hristoase.

Cu coborârea Ta, a Celui atotlucrător, Hristoase, iadul, batjocorit fiind, a vărsat pe toți cei omorâți de demult prin înșelăciune, pe cei ce Te înalță întru toți vecii.

A Născătoarei

Pe tine, ceea ce mai presus de minte, în chip dumnezeiesc-omenesc, prin cuvânt ai născut pe Domnul, și ai rămas fecioară, toate fapăturile te binecuvântăm, Fecioară, și te preainălțăm întru toți vecii.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Cel ce Și-a întins palmele pe Cruce de bunăvoie și legăturile morții le-a rupt, pe Hristos Dumnezeu, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Pe Hristos-Dumnezeu, Cel ce ca un mire din mormânt a răsărit și Mironosițelor S-a arătat și bucurie le-a vestit, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Încetat-a acum întristarea strămoșilor, bucurie născând tu, Maica lui Dumnezeu; pentru aceasta, neîncetat te laudăm, Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Adunarea celor fără de trup cântă împreună cu noi nașterea ta cea necuprinsă, Fecioară, o horă alcătuind cu dragoste și preaînălțand-o pe dânsa în veci.

Canonul sfinților martiri

După multe chinuri vrăjmașul te-a dat pe tine la săgetături neîmblânzite, de care tăindu-te peste tot, pururea pomenite Procle, cu bucurie ți-ai dat spiritul tău în mâinile lui Dumnezeu.

Rănit-u-s-a sfinte cinstitul tău trup cu săgetături neîncetate, și a rănit fără de vindecare pe vrăjmașii cei fără de trup, care nu cântă: Binecuvânați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Luminându-te cu lumina Darului, și tăvălindu-te pe pământ ca o piatră Ilarie, ai sfărâmat tăriile înșelăciunii, neîncetat cântând: Binecuvânați și laudați pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Pâraiele sângiurilor tale cele curse au stins focul păgânătății, și au adăpat pe credincioșii cei ce cântă neîncetat: Toate lucrurile binecuvântați, și lăudați pe Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu cel ce m-a făcut și m-a zidit, întrupându-Se din preacurate sângiurile tale, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, a înnoit lumea, care strigă așa: Binecuvântați, și lăudați pe Domnul.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **Pe** Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii,

care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Isaie, dăntuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și om; Răsăritul este numele Lui, pe Care mărim-L, pe Fecioara o ferim.

Pe omul cel căzut l-ai luat asupra-Ți, din pântecel fecioresc unindu-Te cu el în întregime, Stăpâne Hristoase; dar, singur neavând părtășie cu păcatul, I-ai mântuit pe el întreg din stricăciune cu preacuratele Tale patimi.

Prin sângele cel dumnezeiesc vărsat, care a curs din coasta Ta cea preacurată și de viață făcătoare, Stăpâne Hristoase, jertfa idolească a încetat cu adevărat; iar tot pământul jertfa laudei Tale îți aducem.

A Născătoarei

Nu pe un Dumnezeu fără de trup, dar nici pe un simplu om a adus Fecioara cea curată și cinstită, ci pe un om desăvârșit și pe Dumnezeu cu adevărat desăvârșit, pe Care îl mărim, împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Tine, Cel ce ai primit patimile pe Cruce și cu moartea ai zdrobit puterea iadului, credincioșii cu dreaptă credință Te mărim.

Pe Tine, Cel ce ai înviat din mormânt a treia zi și iadul ai prădat, și lumea ai luminat, credincioșii cu un gând Te mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din sânziurile tale cele curate s-a lucrat trup mai presus de fire, pentru Ziditorul a toate și Fiul Unul Născut al Părintelui, nu din bărbat, ci fără sămânță, cu minte și însuflețit, de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară.

Urgia pustiitoare, cea greu de stăpânit a morții, ai oprit-o născând trupește, cu adevărat mai presus de minte, pe Viața cea veșnică, de Care, atingându-se cu gura cea amară, iadul s-a nimicit, Preasfântă Maică Fecioară.

Canonul sfinților martiri

Iată că a strălucit pomenirea martirilor, luminată și sfințită, și însemnătoare de bine,

luminând tot pământul, ridicând întunericul răutății, și alungând norii sufletelor, și izvorând daruri de tămăduiri.

Ca doi sâni curgători de laptele tămăduirilor, hrăniți toată inima, și alungați amarăciunea bolilor, și tămăduiți patimi cumplite. Pentru aceasta după vrednicie vă fericiți, sfinților.

Cu picăturile sângiurilor voastre pătimitorilor, roșind haina cea împărătească, pururea pomeniților, și aceea purtându-o frumos, totdeauna împărățiți împreună cu Hristos Cel ce este singur Împăratul și Dumnezeu nostru, rugându-vă pentru lume.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Pământul s-a sfințit cu sângiurile voastre, și cu punerea moaștelor, Biserica celor întâi născuți dumnezeiește se luminează cu rănile voastre, întru care dimpreună cu martirii ca niște Martiri, rugați-vă pentru lume.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă curată Maică Fecioară, făcute-ai lăcaș luminii Împăratului tuturor, Celui ce S-a văzut întru materia trupului; și a luminat pe toți cei dintru întuneric. Drept aceea cu credință te ferim.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, lăudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VI-a. A Învierii

Arătând, Mântuitorule, că ești om după fire, după ce ai înviat din mormânt, din mâncare te-ai împărtășit, și în mijloc stând ai învățat, să vestească pocăința; și de grabă la Tatăl cerescul Părinte te-ai înălțat, și învățăceilor a le trimite pe Mângâietorul te-ai jurat. Preadumnezeiescule Dumnezeu-omule, mărire învierii tale.

A Născătoarei

Făcătorul zidirii și Dumnezeuul tuturor trup omenesc a luat, din preacurate sângele tău, preasfântă Fecioară; și toată firea cea stricată a înnoit-o; după naștere, iarăși, ca și mai înainte de naștere lăsându-te; pentru aceasta, pe tine toți cu

credință te laudăm, strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 5, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat Îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință Tainei; dă-ne nouă, celor ce o laudăm, bucurie și mare milă.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le, și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și, venind, au aflat un Înger șezând pe piatra răsturnată; și acela către ele a grăit, zicând: A înviat Domnul! Spuneți Ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Doamne, precum ai ieșit din mormântul pecetluit, așa ai intrat și la Ucenicii Tăi, prin ușile încuiate, arătându-le lor pătimirile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând.

Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai eliberat. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Doamne, Împărate al veacurilor, și Făcătorule al tuturor, Cel ce pentru noi răstignire și îngropare cu trupul ai primit, ca pe noi pe toți din iad să ne eliberezi, Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Doamne, minunile Tale cele preastrălucite cine le va spune? Sau cine va vesti tainele Tale cele înfricoșătoare? Că întrupându-Te pentru noi, precum însuși ai voit, tăria puterii Tale ai arătat. Că cu Crucea Ta ai deschis tâlharului raiul, și cu îngroparea Ta ai zdrobit încuietorile iadului, și cu învierea Ta toate le-ai îmbogățit, Milostive, mărire Ție.

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Mironosițele femei, la mormântul Tău ajungând foarte de dimineață, Te-au căutat cu miruri să Te ungă, pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, și graiurile îngerului în urechi luând, s-au întors de bucurie, să vestească Apostolilor luminat, că ai înviat viața tuturor, și ai dăruit lumii, curățire, și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Străjerii mormântului Tău celui de Dumnezeu primitor către iudei au zis: O sfatul vostru cel cu minte deșartă! A străjui pe Cel nescris împrejur ispitindu-vă, în zadar v-ați arătat, o adunarea voastră cea cu minte deșartă! Ce iarăși a o ascunde vă sfătuiți, ceea ce nu se ascunde? Ci mai vârtos de la noi ascultați, și voiți a crede adevărul celor ce s-au făcut. Înger purtător de lumină din cer coborându-se, piatra a răsturnat, de a căruia frică cu amortire eram cuprinși, și strigând mironosițelor celor cu minte tare, a zis: Femeilor, oare nu vedeți amortirea străjerilor, și dezlegarea pecetilor, și deșertarea

iadului? Pentru ce pe Cel ce a surpat biruinta iadului, și boldul morții l-a zdrobit ca pe un mort Îl căutați? Ci degrab mergând, binevestiți Apostolilor învierea, fără frică strigând: Adevărat a înviat Domnul, Cel ce are mare milă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VI a. A Învierii. glas 6

Cu adevărat Tu ești, Hristoase, pacea, pentru oamenii lui Dumnezeu; pacea Ta dând-o după Înviere, Ucenicilor, înfricoșați i-ai arătat pe dânșii, părându-li-se că văd spirit. Dar ai potolit tulburarea sufletelor lor, arătându-le mâinile și picioarele Tale; și necrezând ei încă, prin părtașia la mâncare și prin amintirea învățăturilor le-ai deschis lor mintea, să înțeleagă Scripturile. Căroră și părinteasca făgăduință lăsându-le și binecuvântându-i pe dânșii, Te-ai înălțat la cer. Pentru aceasta, împreună cu dânșii ne închinăm Ție; Doamne, mărire Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat,

blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție, Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,

și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe

Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluiște-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi*

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeu al milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărime înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

**Apolisul
(Dezlegarea deplină)**

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților martiri Proclu și Ilarie a căror pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.